

τότε εἶδον πάντες τὸ προῖόν τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος, δηλαδή δύο Γερμανοὺς ἐνωθέντας εἰς Ῥώμην, ὅπως μεταβάλλωσι τὴν περὶ τὰ καλὰ αἴσθησιν ὁλοκληροῦ τῆς Εὐρώπης.

Ὁ Βίγκελμαν ἐξῆλαιπὸν οὕτω τιμώμενος ἐν ἱταλίᾳ. Ἀπὸ δὲ τοῦ 1763 εἶχεν ἐκλεχθῇ πρόεδρος τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Ῥώμης, ἀκολουθῶν δὲ ἔφορος τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Βατικάνου.

Προσκληθεὶς εἰς Γερμανίαν ὑπὸ τῶν ἐπαγωγῶν προσφορῶν τῶν ἡγεμόνων διέμεινεν ἐπὶ τινα χρόνον εἰς Βιέννην, ὅπου οὐδὲν ἡδυνήθη νὰ τὸν πείσῃ νὰ μείνῃ διαπαντός. Ἐπέστρεψε λοιπὸν εἰς Τεργέστην ὅπως ἐπανακάμψῃ εἰς Ῥώμην· ἀλλὰ δὲν εἶχεν εἰσέτι φθάσει εἰς τὴν Ἀδριατικὴν ὅτε ἐδολοφονήθη ὑπὸ τινος κακούργου ὀνόματι Ἀρχαγγέλου. Ὁ αἰσχρὸς οὗτος κατορθώσας νὰ κερδήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἀρχαιολόγου, προσποιούμενος μεγάλην κλίσιν πρὸς τὰς τέχνας, τὸν ἐπλήγωσε δι' ἐγχειριδίου ἔντινι χωρίῳ. Ὁ Βίγκελμαν δὲν ἐπέζησε τῶν πληγῶν του παρ' ὅσον χρόνον ἐδέχσεν ὅπως καταστήσῃ τὸν καρδινάλιον Ἀλδάνην καθολικὸν αὐτοῦ κληρονόμον. Ἐτελεύτησε δὲ τὸν βίον τῇ 8 Ἰουνίου 1768.

(Ἐκ τοῦ Γαλλ.) Γ.

ΘΩΜΑΣ ΜΟΥΡ.

Θωμᾶς ὁ Μοῦρ (Moore) ἦν ὁ ἐνδοξότερος μετὰ τὸν λόρδον Βύων. ποιητὴς τῆς Ἀγγλίας. Ἰρλανδὸς καὶ καθολικὸς, γεννηθεὶς ἐν Δουβλίῳ ἐν ἔτει 1779, ἐκ πενιχρᾶς οἰκογενείας, ἐδρέψατο τὸ πρῶτον ἄθος τῆς ποιήσεως περὶ τὴν ἐγκύκλιον ἐτι διατρίβων μᾶθῃσιν, καὶ ἐκκαιδεαστὴς ἤδη ἔγραψεν εἰς τὰς μεγάλας ἐπιθεωρήσεις τῆς πατρίδος του. Ἐξέμνησε τὴν κατὰ τὸ 1798 ἐπανάστασιν

τῆς Ἰρλανδίας, καὶ ἡ πολιτικὴ ἤθελε προσελκύσει αὐτὸν ἀπὸ τῶν κόλπων τῶν γραμμάτων, ἀν' ὅ τότε ἀντιβασιλεύον τῆς Ἀγγλίας· δὲν ἤθελε τὸν παραδῶσθαι εἰς τὰς μούσας. Ἐγένετο ἑταῖρος καὶ φίλος ἐπιστήθιος τοῦ Βύρωνος, ὅστις δὲν ἠθέλησε νὰ δημοσιεύσῃ ποιήματι τι ἰνδικὸν ὅπως ἀφήσῃ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ LallaRoeck τοῦ συναδέλφου του Μοῦρ· τὴν δὲ φήμην καὶ τὴν δόξαν τοῦ ποιήματος τοῦτο ἐξήλειψε μόνον ὁ Child Harold τοῦ Βύρωνος. Τὰ ἄλλα συγγράμματα τοῦ Μοῦρ εἰσὶ, μετὰ τῶν ἄλλων, ἡ Σάτυρα τοῦ Post-Baq, οἱ Ἑρωτες τῶν Ἀγγέλων, τὰ ὅποια ἔγραψεν ἐν Παρισίοις, ὁ Ἐπικούριος κτλ. Ἐκέκμητο τὰ ἀληθῆ ἀπομνημονεύματα τοῦ λόρδου Βύρωνος, τὰ ὅποια κατέστρεψεν, ὀργισθεὶς κατὰ τοῦ ἐκδότου Μοῦράου. Οὐδέποτε ἐγνώσθη ἡ αἰτία τῆς θυσίας ἢ τῆς σκληρότητος ταύτης. Ὁ Μοῦρ κατόκει τὸ ὠραῖον κτῆμα τοῦ Hoperton, ὅπερ τῷ εἶχε καταλίπει ὁ μαρκέσιος τοῦ Λανδστάουν, καὶ ἐνθα ἐτελεύτησε κατὰ τὸν μάρτιον τοῦ 1832, χωρὶς ἄλλης θλίψεως ἢ ὅτι ἐπέζησε τῆς δόξης αὐτοῦ.

ΗΘΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ.

(ἴδε φυλλάδ. 13.)

Ἀλλὰ θέλουν τοὺς συζύγους των διὰ νὰ λάμψουν μόνον πρὸς τὴν γυνήν, ὡς κομῆται, καὶ ἀδιαφοροῦν διὰ τὸ μέλλον, ὅπερ μαῦρον καὶ σκοτεινὸν ἐκτυλίσσεται μετ' ὀλίγον ἐνώπιόν των, καὶ ὅπερ ματαίως τότε καταζητοῦν νὰ ἀποσकुθάλίσωσιν, αὐτὴ προσκολληθῇ εἰς αὐτὰς ὡς τὸ ἱμάτιον τοῦ Ἡρακλέους, διότι ἀνατρέφονται μὲν ἴσως καλῶς, ἀλλ' ἐκπαιδεύονται κακίστα, καθότι ἀντὶ νὰ μάθωσι τὰ χρῆτα καὶ καθήκοντά των, ἐπιδίδονται εἰς τὴν ἐκμάθησιν ἀντικειμένων διαχυτικῶν καὶ παρέργων, τὰ ὅποια ποτὲ δὲν τὰς ὠφελοῦν καὶ πλεονάζουσιν· βλάπτουν· διὸ βλέπομεν νεάνιδας ὑπανδρευομένας, αἵτινες δὲν γνωρίζουν οὐδεμίαν οἰκιακὴν οἰκονομίαν, οὐδεμίαν οἰκιακὴν ἢ δημοσίαν ἀρετὴν, ἀλλὰ κουφῶνται, λέγουσαι, ὅτι ἐγένοντο τέλειαι εἰς τὴν ὄρχησιν, τὴν μουσικὴν, τὴν ζωγραφικὴν, ὅτι ἔμαθον νὰ στιχορροῦν, νὰ συγγράφουν ἢ ν' ἀναγινώσκουν μυθιστορήματα καὶ ὅτι δὲν εὗρον καίρῳ νὰ μάθωσιν ὅποια ἔπρεπε νὰ γινώσκωσι.

Λυπεῖται καὶ δυσανασχετῇ ἡ ψυχὴ παντὸς ἀνθρώπου, βλέποντος ταύτας τὰς διαφορὰς, καὶ οἰκτερεῖ τὴν ἀνθρωπότητα, διότι ὁ ἀνθρώπος ἀπὸ τὰ παρελθόντα δὲν παραδειγματίζεται· ὡραία νεάνιδες, ἀγλάισμα τῆς ὑπάρξεώς μας, διατὶ ἀπὸ ἔχετε τὴν τύχην νὰ ἐκπαιδευθῆτε κάλλιον τῶν μητέρων καὶ προγονῶν σας, ἀπὸ τὰ θέλγητρά σας.

σήμερον αναντιρήτως γίνονται υπέρτερα εκείνων, διὰ τὴν λέγω, δὲν ἐνόνετε μὲ τὰ προτερήματα ταῦτα, ἅπερ ἐκεῖναι ἐστεροῦντο, καὶ τὰς ἀρετὰς ἐκείνων; μήπως ἡ φύσις μετήλλαξεν; Οὐχί! ἡ αὐτὴ φύσις ἥτις τοὺς αἰῶνας ὠδήγησεν εἰς τὸ φῶς τῆς ἀληθείας, ἡ αὐτὴ βασιλεύει καὶ σήμερον· φανῆτε λοιπὸν καὶ κατὰ τὴν ἡθικὴν μόρφωσιν ὅμοιαι τῶν προγονῶν σας διὰ τὰ θρέψατε καρποὺς ἀσυγκρίτως τῷ λόγῳ πλουσιωτέρους καὶ ὠραιότερους ἢ νεότης, τὸ μέλλον εἰς σὰς ἐνασμενίζονται χαριέντως, θελήσατε ὅθεν ὑπὸ τοιοῦτον παρὸν ν' ἀναφανῆτε εἰς τὸ μέλλον ἄλλαι Ἀσπασίαι καὶ Κορνηλῖαι, ἄλλαι Ἑστιαίδες τῆς οἰκιακῆς μεγαλειότητος.

» Εἶναι ἴσως λυπηρὸν, λέγει ἡ κυρία Δουρουρία, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, ὡς ἐκ τῆς συνήθους ἀγωγῆς εἶναι τῶν ἀδυνάτων νὰ εὐτυχήσωμεν, ἐνῶ διὰ τῆς πολυμαθείας δυνάμεθα νὰ λάβωμεν καλὴν καὶ ὁμαλὴν γνώμην καὶ φρόνημα σταθερὸν, ὅπερ τὴν κοινωνίαν καθιδύνει· ἀλλὰ τί μᾶς διδάσκουσι νὰ κυριεύωμεν τοὺς ἄνδρας διὰ τοῦ κάλλους καὶ τῶν χαρίτων; φθάνει μόνον νὰ προσέχωμεν εἰς τοῦτο, ἐὰν δὲ οἱ τρόποι οὐς μεταχειρίζομεθα μᾶς ἐξευτελιζώσιν ὡς πρὸς τοὺς ἄνδρας, μικρὰ περὶ τούτου φροντίς· ἡ συνήθης ἀγωγὴ τῶν γυναικῶν, δὲν θέλει νὰ προξενήσῃ πρὸς αὐτὰς ἄλλο ἢ θελκτικὰς χάριτας, καὶ ἂν τοῦτο ἐξακολουθήσῃ, δὲν ἀπελπίζομαι ὅτι θέλω ἰδεῖ κοράσιον ἡλικίας δεκαπενταετοῦς, νὰ χορεύσῃ ὡς ὁ Γουιμάρδος καὶ νὰ μὴ γινώσκῃ τὴν ἀνάγνωσιν, φροντίσατε μάλλον νὰ κατασταθοῦν αἱ θυγατέρες σας ἱκαναὶ νὰ βασιλεύσωσιν ἐνδόξως ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ ν' ἀνιβιβασθοῦν εἰς τὸ ὕψος ἐκείνου τοῦ νοῦς, διὰ τὸ ὅποιον τὰς ἐγέννησεν ἡ φύσις. Γυμνάσατε τὰς διανοητικὰς αὐτῶν δυνάμεις, καὶ δόσατε ἔξαρμα εἰς τὴν ψυχὴν των, ἀρκεῖ εἰς τοῦτο τόσος καιρὸς, ὅσον φθεῖρετε διὰ νὰ τὰς καταστήσητε εἰς τελειότητα τοιούτων χαρίτων, ὅποιας πρέπει νὰ ἔχωσιν αἱ τεχνήτριαι χαρίτων, δι' ἧς ἡ γυνή, πολμῶ εἰπεῖν, παρελθούσης τῆς νεότητος, γίνεταί γελοιώδης καὶ ἐντρέπεται πολλάκις ν' ἀποδείξῃ ὅτι τὰς ἔχει. Τί μένει εἰς τὴν γυναῖκα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀόκνου ἐπιμελείας τοῦ νὰ στολισθῇ μὲ τοιαύτας χάριτας; Οὐδὲν ἄλλο, πλὴν ὑπεροφία καὶ καταφρόνησις ὑπ' αὐτῶν ἐκείνων, ὅσοι τὴν ἐθαύμαζον πρὸ δεκαετίας· Δὲν ἀρνούμαι ὅτι εὐρίσκονται ἄνθρωποι παρακμαζούσης ἤδη ἡλικίας κολακεύοντες τὰς νέας προθυμότατα καὶ ἀπατῶμενοι ἀρκούντως, ὥστε νὰ νομίζωσιν ὅτι εἰσέτι εἶναι ἀρεσταί, διότι ἐξεύρουν νὰ τὰς ἐπαινῶσι, παρὰ τὴν ὁμῶς ὅτι γυνὴ καλῆς ἀγωγῆς, ἥτις ἐπροτίμησε τὰ σπουδαῖα μαθήματα ἀντὶ τῶν ματαίων γυμνασμάτων, θέλει εἰσθεῖν πάντοτε εἰς τοὺς φρονίμους ἐρασιμῇ καὶ ποθητῇ, ἔχουσα δραστήριον ἀδιαλείπτως τὴν θελκτικὴν χάριν, τὴν ὁποίαν ἐκ φύσεως μὲν αἱ γυναῖκες ἔχουμεν, διὰ δὲ τῆς ἀγωγῆς τελειοποιούμεν, γινόμεθα οὕτω πρὸς τοὺς ἄνδρας ἐξ ἀνάγκης ἀγαπηταί. »

Γυναῖκα ἀξίαν τίς θέλει εὐρεῖ, ἔλεγεν ὁ Σολομών, ὁ τόσον κατακορέσας τὰς αἰσθήσεις του, ἡ τοιαύτη εἶναι τιμιωτέρα πολὺ τῶν μαργαρίτων, ἡ καρδία τοῦ συζύγου τῆς θηρᾷ εἰς αὐτὴν, διότι εἰς αὐτὴν ἐλπίζει τὴν μὴ ἔλλειψιν τῶν ἀγαθῶν, αὐτὴ φέρει εἰς αὐτὸν τὸ καλὸν καὶ ἀπωθεῖ τὸ κακόν. Ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῆς, ζητεῖ τὸ μαλὶον καὶ τὸ λινάριον, καὶ ἐργάζεται εὐχαρίστως μὲ τὰς χεῖράς της. Εἶναι ὡς τὰ πλοῖα τῶν ἐμπορῶν, τὰ ὅποια μακρόθεν φέρουν τὰ ἀγαθὰ των. (ἀκολουθεῖ.)

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Μεταστάσεις τῶν Πελοποννησίων

εἰς Κύρνον (Κεραικὴν).

Κατὰ τὸ ἔτος 1670 οἱ κάτοικοι τῆς Λακωνίας (Μάνης) ἀπεφάσισαν νὰ μεταναστεύσωσιν, ὅπως ἀποφύγωσι τὸν ζυγὸν τῶν Ὀθωμανῶν, οἵτινες κύριοι γενόμενοι τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος, ἐμελλον βεβαίως νὰ ἐπιτεθῶσι καὶ κατὰ τῶν ὀρεινῶν πόλεων αὐτῆς. Ἀποφασίσαντες δὲ ταῦτα, ἐπεφόρτισαν ἕνα ἐκ τῶν προκρίτων τῆς πατρίδος τῶν ὀνόματι Στεφανόπουλον, νὰ ἐρευνήσῃ τὸ πόντον τινὰ κατάλληλον πρὸς μετοικεσίαν. Ἀπὸ περιττῶν ἀνωφελῶς διάφορα κράτη τῆς Ἰταλίας, μετέβη τέλος καὶ εἰς Γένουαν, εἰς τὴν Γερουσίαν τῆς ὁποίας καθυπέβαλε τὸν σκοπὸν τῆς περιηγήσεώς του. Ἡ Γερουσία ὑπεδέχθη τὸν Ἕλληνα τοῦτον ἄριστα, καὶ ὑπεσχέθη τὴν παραχώρησιν τόπου ἐκτεταμένου κειμένου κατὰ τὸ δυτικὸν παράλιον τῆς νήσου, καὶ Πανομίαν καλουμένου, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς τῶν Γενουηνσίων δημοκρατίας.

Ὁ Στεφανόπουλος ἐπισκεφθεὶς τὸν τόπον ὑπέστρεψεν εἰς Μάνην καὶ κατέπεισε τοὺς συνεπαρχιώτας του νὰ φυγαδευθῶσι καὶ μετοικίσωσιν εἰς Κύρνον, τοσοῦτ' εὐκολώτερον, καθ' ὅσον ὁ Ἀμουράτης εἶχεν ἤδη πέμψει κατ' αὐτῶν ἰσχυρὸν στρατόν.

Ἐπιακόσιοι λοιπὸν τριάκοντα Λάκωνες ἀποχαιρετήσαντες διὰ παντὸς πατρίδα, συγγενεῖς, οἰκίους ὅσοι προσέλοντο νὰ μείνωσιν εἰς τὰ ὄρη των, κατήλθον εἰς Οἶτυλον καὶ ἐπεβιβάσθησαν ἐκεῖθεν εἰς Γαλλικόν τι πλοῖον, ὅπερ τοὺς μετέφερεν εἰς Γένουαν, ὅπου ἔφθασε περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1676.

Εἰς Γένουαν διέτριψαν δύο μῆνας καθ' οὓς οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν συνεφώνησαν μετὰ τῶν ἀρχῶν τοῦς ὅρους τῆς παραχωρήσεως, συγκεφαλαιουμένους ὡς οἱ ἐξῆς Α. Β. Γ.

Ἡ δημοκρατία τῆς Γενούης ἐννοεῖ ὅτι ἡ εἰς Κύρνον ἀποκαταστηθεῖσα Ἑλληνικὴ ἀποικία χρεώσεται νὰ ὑπῇ κη ὀρησκευτικῶς καὶ πνευματικῶς εἰς τὸν